

Mødet den 8. Juli 1920.

Fraværende: Møller og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 19¹⁶—1920). Meddelelse fra Indenrigsministeriet om, at der i **Henhold til Lov Nr. 363—1919** er anvist et **Tilskud til Kommunen paa 45000 Kr.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 283—1920). Skrivelse fra Undervisningsministeriet angaaende **Feriebørns Fribefordring paa Statsbanerne.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 277—1920). Meddelelse fra Kommunernes Kulkontor angaaende **Kokes- og Gaspriserne.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 288—1920). Meddelelse fra Skattekontoret om **Størrelsen af de skattepligtiges Indkomster, paa hvilke der skal paalignes Kirkeskat.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 290—1920). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalget om **Opslag af Overlærerembedet ved Borgerskolen i Læssøesgade.**

Formanden oplyste, at Skolen skulde tages i Brug senest April 1921, og man ønskede gerne at ansætte Overlæreren 1. Januar 1921,

fordi der altid var en Del at ordne i Forvejen. Embedet vilde derfor blive opslaaet ledigt til 1. Januar 1921.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 268—1920). Forslag om, at **Valglisteudvalget bemyndiges til at paakende indkommende Klager over Valgmandsvalglisten.**

Formanden mente, det var en Lettelse for Byraadet at ordne Sagen saaledes, idet man saa slap for at sammenkalde Raadet i den Anledning.

Vedtoges.

7. (J. Nr. 110—1920). **Andragende fra de visiterende Læger om Forhøjelse af Taksterne.**

Lønudvalget anbefaler, at Honoraret under Forbehold af Amtets Sanktion fra 1. April d. A. til Overenskomstens Udløb den 1. April 1921 fastsættes til 5 Kr. for den første Konsultation og 1,50 Kr. for hver af de paafølgende Konsultationer, og at Vederlaget for Konsultationslokaler forhøjes fra 400 Kr. til 500 Kr. aarligt.

Christensen forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 106—1920). **Andragende fra Fæstekontorerne om Forhøjelse af Taksterne.**

Lønudvalget kan ikke tiltræde de ønskede Takster, men foreslaar følgende Takster:

- 1. For Indskrivning i Protokollen: 50 Øre.
2. For at skaffe Husbonden et Tyende eller et Tyende en Plads beregnes af $1\frac{1}{2}$ Aars Penge-løn, uanset om Fæstemaalet stiftes for kortere Tid, 2 Øre af hver Krone, dog at Gebyret ikke overstiger 3 Kr.
3. For Udstedelse af Fæstebevis: 25 Øre.

Christensen forelagde Indstillingen.

M i k a e l J o h a n s e n havde ikke været til Stede ved Udvalgets Møde, men mente ellers, at Fæstemændenes Andragende maatte kaldes meget rimeligt, naar man tog Hensyn til de forhøjede Lønninger og Dyrtiden i det hele. Taleren havde gerne set, at man havde imødekommet Andragendet fuldtud.

C h r i s t e n s e n kunde godt tænke sig, at disse Forretninger var gaaet en Del tilbage, da der jo ikke var særlig stærk Efterspørgsel; men hvis de havde vanskeligt ved at klare sig, var Grunden altsaa den, at der var for mange Fæstekontorer, og det kunde Byraadet ikke gøre noget ved. Naar Honorarerne nu forhøjedes med 50 og 100 %, maatte det kaldes tilstrækkeligt for Arbejdet.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 32—1920). Indstilling fra Lønudvalget om en **Ændring i Lønregulativets § 10.**

Lønudvalget foreslaar, at følgende Bestemmelse i Lønregulativets § 10:

»Personer, som oppebærer Dyrtidstillæg af Staten, kan ikke udbetales Dyrtidstillæg af Kommunen« ændres til:

»Naar en af Staten pensioneret Funktionær eller Arbejder, som er i Kommunens Tjeneste, erholder Dyrtidstillæg af Staten, bortfalder Dyrtidstillæget fra Kommunen, naar det Dyrtidstillæg, han erholder fra Staten, er lig med eller større end Dyrtidstillæget fra Kommunen, og nedsættes forholdsvis, naar Dyrtidstillæget fra Staten er mindre end Kommunens Dyrtidstillæg«.

C h r i s t e n s e n forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 215—1920). **Andragende fra Aaby Grundejerforening om Holdeplads for en Automobil-omnibus paa Store Torv.**

Brøndum meddelte, at det ikke drejede sig om nogen ny Rute. Der havde hidtil gaaet 2 Biler til Aaby, og Kørselen blev besørget af Vognmand Honoré. Den ene af Bilerne tilhørte Aaby Grundejerforening, og nu ønskede denne selv at overtage Kørselen og vedblivende have Holdeplads paa Store Torv. Brolægningsudvalget anbefalede dette paa de sædvanlige Betingelser, dog at Køreplanen blev lagt saaledes, at begge Biler ikke kom paa samme Tid.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 73—1920). Indstilling fra Politimesteren om **Vederlag til de Betjente, der udfører Vagt-tjeneste ved Forlystelsesetablissementer o. lign. som Ekstraarbejde.**

Indstillingen var tiltraadt af Lønudvalget.

Christensen henviste til den Regulering af Priserne for Vagttjeneste, der sidste Vinter blev godkendt af Byraadet. Man havde nu ment, at naar Politiet udførte denne Tjeneste udenfor deres Tjenestetid, burde de have et Vederlag derfor, og Politimesteren havde foreslaaet 2 Kr. pr. Time. Derved vilde mellem Halvdelen og Fjerdedelen af Beløbet indgaa i Kommunens Kasse.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 49—1920). **Fornyset Andragende fra Ejeren af Tordenskjoldsgade Nr. 96 om Tilladelse til at anvende et Værelse til Forretningslokale.**

Udvalget for Bygninger og Inventar kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at bemeldte Værelse mod Peder Skramsgade skal udlejes til Beboelse snarest sammen med det tilliggende Køkken, som ikke maa indtages til Kontor eller andet Brug.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 260—1920). **Andragende fra Kaninavlerforeningen om Tilskud til Præmier.**

Budgetudvalget foreslaar at bevilge 50 Kr.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 161—1920). **Andragende fra Huslejenævnene om Fastsættelse af Honorar til Formændene og Medlemmerne.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Christensen kunde godt slutte sig til Budgetudvalgets Stilling; for hvis man skulde betale de Lønninger, der androges om — 125 Kr. maanedlig til Formændene og 15 Kr. pr. Medlem for hvert Møde — vilde det blive en meget stor Udgift for Kommunen. Paa den anden Side kunde der være nogen Mening i, at Medlemmerne fik nogen Erstatning for den Tid, der spildtes ved Undersøgelse af Lejlighederne; for dette Arbejde maatte i Reglen udføres om Dagen, altsaa i Medlemmernes Arbejdstid, hvorved de fik et direkte Tab; derimod kunde man næppe komme ind paa at betale for Nævnenes Aftenmøder. Taleren henstillede derfor, at man blev enig om at nedsætte et Udvalg til nærmere at undersøge dette Forhold og muligvis finde en Løsning.

Mikael Johansen var bestemt Modstander af, at borgerlige Hverv skulde lønnes. Skulde man ind paa dette, maatte man først og fremmest begynde med Byraadsmedlemmerne, og desuden var der Ligningskommission, Hjælpekassebestyrelse o. s. v. Det forbavtede Taleren, at de 5 Nævnformænd vilde underskrive et saadant Andragende.

Christensen indrømmede, at Byraadsmedlemmerne maatte spilde megen Tid, ogsaa om Dagen; men det var sikkert bekendt, at i hvert

Fald det socialdemokratiske Parti holdt sine Medlemmer skadesløse, da det ellers vilde være umuligt for de fleste at paatage sig Hvervet. Hjælpekasse og Ligningskommission havde kun rent undtagelsesvis Arbejde om Dagen. Det var simpel Retfærdighed at holde Nævnsmedlemmerne skadesløse for deres direkte Tab, og Rigsdagen burde have tænkt lidt paa dette Forhold, da den beskæftigede sig med Lønningslovene.

M i k a e l J o h a n s e n fandt, det var et farligt Princip at komme ind paa at lønne saadanne Hverv. Det var naturligt, at Partierne ydede noget til Byraadsmedlemmerne, hvis disse behøvede det, men saa kunde man jo anvende det samme Princip overfor Nævnene.

F o r m a n d e n mente ogsaa, at hvis borgerlige Hverv skulde lønnes, maatte det i første Række blive Byraadet; men dette fik kun Lov at bevilge til andre, saa at det ofte kom til at se ud, som om Byraadsmedlemmernes Arbejde intet var værd. Nævnsformændene var i Reglen velsituerede Folk, og da de ogsaa til en vis Grad var Forretningsdrivende og ved deres Arbejde i Nævnene kom i Berøring med mange Folk, kunde de ofte have en Fordel deraf. Men der var jo intet i Vejen for, at Sagen kunde overgaa til et andet Udvalg.

S i m o n s e n kunde i Principet slutte sig til Christensens Udtalelser og vilde anbefale, at Sagen gik til Behandling i et særligt Udvalg, f. Eks. Lønudvalget. Taleren fandt det ønskeligt, at saadanne Hverv lønnedes, men der var ikke nogen Lov, hvorefter det kunde gøres, og det vilde let medføre store Krav fra andre Sider. Det var ikke rigtigt at overlade Partiet at lønne disse Folk, for det var ikke Partiarbejde, men offentlig Arbejde.

Formanden henstillede at henvise Sagen til Lønudvalget, og at dette tog Hensyn til Budgetudvalgets Udtalelser angaaende Formændene, samt hvis Udvalget foreslog et Bidrag, at det saa kun blev for den Tid, Medlemmerne skulde foretage daglige Undersøgelser.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at det jo ikke var Tanken, at Huslejenævnene skulde være en blivende Institution.

M i k a e l J o h a n s e n syntes, at Lønudvalget var ved at blive et Slags Overbudgetudvalg, naar Sagerne fra Budgetudvalget skulde henvises dertil.

C h r i s t e n s e n vilde saa foreslaa, at Sagen gik tilbage til Budgetudvalget.

F o r m a n d e n bemærkede, at Budgetudvalget havde gjort sin Indstilling og næppe kom Sagen nærmere.

K j e l d S ø r e n s e n havde opfattet Christensens Forslag saaledes, at man skulde enes om at lade Sagen gaa til et Udvalg. Det var forklarligt nok, at der var Betænkeligheder ved at gaa med til noget i den Retning, for skulde Nævnene lønnes, blev man vist nødt til ogsaa at lønne mange andre, og saa blev Administrationen alt for dyr. Hvis man kunde enes om at nedsætte et Udvalg, kunde dette jo undersøge Spørgsmaalet, og muligvis kom det saa til det Resultat, at man helst maatte stille Sagen i Bero til næste Budgetbehandling. Udvalget maatte i hvert Fald tage Hensyn til de faldne Udtalelser ogsaa ved tidligere Møder, at der maa være en Grænse for, hvad der kan bruges til Lønninger, Rejser o. lign.

Forslaget om at henvise Sagen til et andet Udvalg forkastedes med 5 Stemmer mod 5.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges.

15. (J. Nr. 276 —1920). Andragende fra Politifor-
eningen om **Vederlag til nyansatte Betjente for
Slid paa egne Beklædningsgenstande.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Formanden henstillede, at det for Frem-
tiden meddeltes de nyansatte Folk, at de maa
anvende deres eget Tøj, indtil Uniformen kunde
blive færdig. Lønnen var nu saadan, at de nok
kunde faa Raad til dette i et Par Maaneder. Det
saa ogsaa mærkeligt ud, at disse Folk, som gjorde
sig alle mulige Anstrengelser for at blive ansat,
saa straks efter Ansættelsen begyndte at stille deres
Krav. Taleren anbefalede at svare, at Andra-
gendet ikke kunde bevilges.

Kunde ikke bevilges.

16. (J. Nr. 301—1920). Indstilling fra Udvalget for
Belysningsvæsenet om **Forhøjelse af Prisen for
Gas og Elektricitet.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget indstiller til Byraadet, at Gas-
prisen fra 1. Juli d. A. (Aflæsningsdagen pr. 1.
Juli) forhøjes til 55 Øre pr. m³, og at Elektri-
citicsprisen forhøjes til 85 Øre pr. K. W. T.
for Strøm til Lys og 65 Øre pr. K. W. T. for
Strøm til Motorer«.

Christensen forelagde Indstillingen, som
drejede sig om en ret betydelig Forhøjelse. Man
var efterhaanden kommen op paa lignende Kul-
priser som under den skærpede Undervandskrig
i 1917; men samtidig opfordrede Kuludvalget til
saavidt mulig at fremskaffe alle de Kul, man var
i Stand til, uden Hensyn til Priserne, idet de
ville blive endnu vanskeligere at fremskaffe siden.
Udvalget havde derfor maattet henvende sig til
Budgetudvalget for at foranledige Privatbanken

til at stille et Beløb paa ca. 2 Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af Kul. Prisen paa disse var nu 230 Kr. pr. Ton, og paa Budgettet havde man regnet med 167,50 Kr., derfor var det umuligt at holde de nuværende Priser, og Udvalget foreslog altsaa en Forhøjelse af Gasprisen fra 40 Øre til 55 Øre pr. m³. Adskillige Byer var betydelig højere, og Kommunernes Kulkontor havde anbefalet at sætte Prisen til 80 Øre for at søge Forbruget noget begrænset. I Aarhus var man kommen ned paa 70 % af det ordinære Forbrug, men man skulde ned paa mindst $\frac{2}{3}$, og hvis det ikke lod sig gøre paa anden Maade, var det nødvendigt at gaa til en Rationering. Angaaende Elektricitet var Kulprisen der for Øjeblikket 220—230 Kr. pr. Ton, og da der paa Budgettet var regnet med 155 Kr., var man nødt til at gaa til en Forhøjelse, og der foresloges altsaa 85 og 65 Øre i Stedet for som hidtil 80 og 55 Øre. I København var Lysprisen 70 Øre, men samtidig var der en saa stærk Rationering, at Prisen faktisk blev billigere i Aarhus, men saafremt Forbruget af Lys ikke viste nogen Nedgang, vilde det blive nødvendigt til Oktober at indføre Rationering. Prisen for Strøm til Kraft var 5 Øre højere end i København, hvilket laa i, at det havde været nødvendigt her at bruge det gammeldags uøkonomiske Dampanlæg, medens man i København havde mere moderne Anlæg. — Endelig foresloges det at sætte Koksprisen til 11 Kr. pr. hl.

F o r m a n d e n bemærkede, at Værket jo skulde svare sig, og derfor var Prisstigningen nødvendig.

Indstillingen vedtoges.

17. Andragende om Tilladelse til **Udstykning** af:
- a. (J. Nr. 1¹⁶—1920). Matr. Nr. 72 c af Aarhus Bygrunde.
 - b. (J. Nr. 1¹⁷—1920). Matr. Nr. 893 b, 894 til 900 incl. af Aarhus Bygrunde.
Anbefaledes.

!

